



**A KÚRIA
Önkormányzati Tanácsának
határozata**

Az ügy száma: Köf.5043/2016/6.

A tanács tagja: Dr. Kozma György a tanács elnöke; Dr. Balogh Zsolt előadó bíró;
Dr. Kalas Tibor bíró

Az indítványozó: Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal
(Győr, Árpád út 32.)

Az indítványozó képviselője: dr. Herédi Erika jogtanácsos

Az érintett önkormányzat: Mosonmagyaróvár Város Önkormányzata
(Mosonmagyaróvár, Fő utca 11.)

Az ügy tárgya: helyi építési szabályzattól való eltérés

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Mosonmagyaróvár Város Önkormányzat Képviselő-testülete által alkotott Mosonmagyaróvár Helyi Építési Szabályzatáról szóló 20/2014. (IX. 12.) önkormányzati rendelet 4/A. §-a törvénysértő, ezért e rendelkezést megsemmisíti.
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kúria a tényállást a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: kormányhivatal) indítványából, azok mellékleteiként becsatolt iratokból, valamint Mosonmagyaróvár Város Önkormányzatának az indítványra tett állásfoglalásából állapította meg.

[2] Mosonmagyaróvár Város Önkormányzat Képviselő-testülete megalkotta a 24/2015. (X. 28.) önkormányzati rendeletét (a továbbiakban: Ör.mód.1.) Mosonmagyaróvár Helyi Építési Szabályzatáról szóló 20/2014. (IX. 12.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.) módosításáról. Az Ör.mód.1. 1. § (1) bekezdése beiktatta az Ör. rendelkezései közé a 4/A. §-t az alábbi szöveggel: „A helyi építési szabályzat előírásaitól való egyedi eltérést – a kialakult adottságokra, a kedvezőbb településképi megjelenést eredményező telekalakítási és beépítési megoldásokra tekintettel – városi főépítész szakmai javaslata alapján a Képviselő-testület engedélyezhet. Az eltérés nem korlátozhatja a szomszédos telkek építési jogait.”

[3] A kormányhivatal a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (3) bekezdésében biztosított jogkörében felülvizsgálta az Ör.mód.1.-et s megállapította, hogy az Ör.mód.1. – a bevezető része miatt – jogszabálysértő, ezért törvényességi felhívással élt.

[4] Ezt követően alkotta meg Mosonmagyaróvár Város Önkormányzat Képviselő-testülete a 3/2016. (II. 12.) önkormányzati rendeletét (a továbbiakban: Ör.mód.2.), amely – immár más bevezető résszel – módosította az Ör.-t. Az Ör.mód.2. 1. § (1) bekezdése újra megállapította – immár a jelenleg hatályos – Ör. 4/A. §-át a korábbi szöveggel azonos módon.

[5] A kormányhivatal 2016. május 31-én törvényességi felhívással élt az Ör.mód.2. által megállapítottak vonatkozásában, amelyben foglaltaknak Mosonmagyaróvár Város Önkormányzata több tekintetben is eleget tett. Az önkormányzat közlése szerint ebben a felhívásban a 4/A. § ellen nem érkezett kifogás.

[6] Ezt követően a kormányhivatal 2016. augusztus 11-én a GYB-04/1144-1/2016. számon ismételt törvényességi felhívással élt, immár az Ör. – Ör.mód.2. által „ismét” megállapított – 4/A. §-át érintően. Mosonmagyaróvár Város polgármestere 2016. augusztus 17. napján kelt megkeresésben a Kormányhivatal által megjelölt 30 napos határidő meghosszabbítását kérte, amelynek a kormányhivatal helyt adott.

[7] Mosonmagyaróvár Város Önkormányzat Képviselő-testülete 2016. szeptember 22-én megtartott ülésén megtárgyalta a törvényességi felhívásban foglaltakat, s a 171/2016. (IX. 22.) Kt. számú határozatában úgy döntött, hogy „nem ért egyet a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Mosonmagyaróvár Város Önkormányzat Képviselő-testületének a Mosonmagyaróvár helyi építési szabályzatáról szóló 20/2014. (IX.12.) önkormányzati

rendelete ellen tett GYB–04/1144-1/2016. iktatószámú törvényességi felhívásával, a rendeletet hatályában fenntartja.”

[8] Ezen előzményeket követően a kormányhivatal a Mötv. 136. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) rendelkezéseire a Kúriához fordult.

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

[9] A kormányhivatal szerint az Ör. 4/A. §-a törvénysértő. A kormányhivatal idézte az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 8. § (2) bekezdését, valamint a településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a településrendezési eszközökről, valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményekről szóló 314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 28. § (2) bekezdését [helyesen (4) bekezdését], amelyek szerint településrendezési eszköz vagy azok módosítása véleményezési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadható el.

[10] A helyi építési szabályzatok elfogadását megelőző véleményezési eljárás garanciális jellegének argumentálására a kormányhivatal idézett a 7/2003. (III. 13.) AB határozatból, a 141/2011. (XII. 2.) AB határozatból, illetve utalt a Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5055/2013/9. számú határozatára. Véleménye szerint az önkormányzat nem rendelkezik szabad döntési lehetőséggel abban a tekintetben, hogy a helyi építési előírások megállapításáról az Étv.-ben szabályozott eljárási rendben elfogadott helyi építési szabályzatban, vagy ezen eljárási kötöttségek nélkül elfogadott önkormányzati rendeletben – esetlegesen nem normatív jogi aktusban, egyedi engedélyben – rendelkezik-e. A helyi építési előírásokat a képviselő-testületnek az Étv.-ben és a Korm. rendeletben szabályozott eljárási rendben elfogadott helyi építési szabályzatban kell megállapítani.

[11] Az indítványozó utalt rá, hogy bár a Korm. rendelet 12. §-a alapján a helyi építési szabályzat lehetőséget adhat rendelkezéseitől való eltérésre, azonban ez kizárólag a normaszövegben jelenhet meg, hiszen a véleményezési eljárás jogszabályi kötelezettsége csak így érvényesülhet. Az Ör. 4/A. §-a egyedi, diszkrecionális döntéssel – a jogalkotási eljárással szemben támasztott garanciális szabályok érvényesülésének a kizárásával – eltérés engedélyezését teszi lehetővé. Az Ör. 4/A. §-a alapján kiszámíthatatlan döntések születhetnek, egyedi szempontok és érdekek értékelésére és érvényesítésére adhat lehetőséget anélkül, hogy azt érdemi jogvita tárgyává lehetne tenni. Az így meghozott döntések leronthatják az Ör. rendelkezéseit, véleményezési eljárás nélkül térhetnek el a helyi építési szabályzatban meghatározott általános rendtől. Az Ör. 4/A. §-ában foglaltak megalkotására az önkormányzat nem rendelkezett felhatalmazással.

[12] A kormányhivatal idézte az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 111. § (2) bekezdését, s nyomatékossította, hogy az csak a településrendezési eszköz számára teszi lehetővé az OTÉK bizonyos szabályaitól való eltérést, amelyet véleményezési eljárás keretében lehet kizárólag érvényesíteni.

[13] A fentieket is figyelembe véve a kormányhivatal az Ör. 4/A. § törvényességi vizsgálatát és megsemmisítését kezdeményezte, mert az Étv. – a Korm. rendelet szabályait is figyelembe véve – ilyen tartalmú szabály megalkotására az önkormányzatnak rendeletalkotásra felhatalmazást nem ad.

[14] A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Bszi. 52. §-a alapján megküldte az indítványt az érintett önkormányzatnak az indítvánnyal kapcsolatos állásfoglalása beszerzése céljából. Az érintett önkormányzat kifogásolta, hogy a kormányhivatal az Ör. 4/A. §-át is tartalmazó módosításokat illetően többször is törvényességi felhívást bocsátott ki, amelyek azonban az Ör. 4/A. §-át nem érintették. Véleménye szerint az összes kifogásnak már a rendelet első vizsgálatakor ki kell derülnie, ellenkező esetben jogbizonytalanság keletkezik. Az Alaptörvény 34. cikk (1) bekezdése együttműködési kötelezettséget ír elő, ez alapján a kormányhivatalnak már első alkalommal jelezni kellett volna az Ör. 4/A. §-ával kapcsolatos törvényességi aggályát.

[15] Tartalmi kérdéseket illetően Mosonmagyaróvár Város Önkormányzata kifejtette, hogy a vitatott szabály megalkotását a Korm. rendelet 12. §-a teszi lehetővé. Az OTÉK előírásaitól való eltérés az OTÉK 11. § (2) bekezdésén nyugszik, a kormányhivatal ezen jogszabályokkal kapcsolatos jogértelmezése téves. Mivel az Ör. 4/A. §-a alapján meghozott döntés az Ör.-t – azaz a helyi építési szabályzatot – nem változtatja meg, ezért nem is szükséges véleményeztetési eljárás lefolytatása.

[16] A vitatott rendelkezésbe foglalt egyedi eltérésre – az önkormányzat szerint – szükség van, hiszen előre nem látható minden olyan probléma, amelynek megoldása érdekében a helyi építési szabályzat szabályaitól eltérő egyedi megoldást kell alkalmazni.

[17] Az érintett önkormányzat szerint a kormányhivatal indítványa nem jelöli meg az Étv. egyetlen olyan §-át sem, amelyet sértene az Ör. 4/A. §-a. Kifejtette továbbá, hogy a kérdéses rendelkezés megalkotása során a rendeletalkotás garanciális szabályai megtartásra kerültek. Az Ör. 4/A. §-a alapján meghozott helyi építési hatóság határozata ellen a jogorvoslat biztosított, így az kiterjedhet a képviselő-testületi döntésre is.

[18] A fentiekre tekintettel Mosonmagyaróvár Város Önkormányzata kérte a kormányhivatal indítványának elutasítását.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

[19] A Kúria Önkormányzati Tanácsa elsőként azzal a problémával foglalkozott, hogy a kormányhivatal kibocsáthat-e ugyan azon rendeletet érintően több törvényességi felhívást, vagy az adott rendelet megalkotását követően valamennyi törvényességi problémát egyszerre kell közölnie.

[20] A Kúria a Köf.5.055/2013/9. számú határozatában részletesen levezette, hogy a Mötv. 132. § (2) bekezdése, 134. § (2) bekezdése, és 134. § (2) bekezdése alapján a kormányhivatal ugyanazon önkormányzati rendeletet érintően ismételt törvényességi felhívással élhet. E határozat rámutatott, hogy bár a törvényi szabályozás célja a törvényellenesség mihamarabbi kiküszöbölése, azonban a Mötv. az ismételt felhívást nem zárja ki. Alkotmányos és törvényes érdekek indokolja, hogy a kormányhivatal ne essen el végérvényesen a normakontroll-indítvány benyújtásának lehetőségétől. Az önkormányzati rendelet törvényességéhez közérdek – az objektív jogrend védelme – fűződik, és figyelembe kell venni azt is, hogy a Kúria eljárását önkormányzati rendelet vizsgálatára nem kezdeményezheti bárki.

[21] A fentieket támasztja alá a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet 2. § (7) bekezdése is, amely szerint amennyiben a fővárosi és megyei kormányhivatal elmulasztja a törvényességi felügyeleti eszköz határidőben történő alkalmazását, ismételten törvényességi felhívást bocsát ki.

[22] Mindezekből következően amennyiben az érintett önkormányzat (az ismételt) törvényességi felhívásnak nem tesz eleget, úgy a kormányhivatal jogosult a Mötv. alapján indítvány előterjesztésére a kérdéses önkormányzati rendelet törvényességi vizsgálatára. Ugyanakkor a Kúria előtti eljárás indítványozásának korlátja is van: a Kúria a Köf.5026/2016/4. számú határozatában rámutatott, hogy a kormányhivatal csak azon önkormányzati rendeletek, illetve önkormányzati rendeleti rendelkezések vizsgálatát kérheti a Kúriától, amelyre nézve korábban (eredménytelen) törvényességi felhívást bocsátott ki. Ebben az eljárásban a normakontroll kezdeményezésének előfeltétele, hogy az önkormányzati képviselő-testület megismerhesse és megtárgyalhassa a Kormányhivatal által észlelt törvényességi problémát [Indokolás (47)].

[23] Jelen ügyben Mosonmagyaróvár Város Önkormányzatának képviselő-testülete az Ör. 4/A. §-ával kapcsolatos törvényességi problémát a kormányhivatal a 2016. augusztus 11-én kelt GYB–04/1144-2/2016. számú törvényességi felhívásból megismerte, megtárgyalta, majd a 171/2016. (IX. 22.) Kt. számú határozatában úgy döntött, hogy a törvényességi felhívásban foglaltakat nem fogadja el, tehát a fenti követelmény teljesült.

[24] Összegezve: a kormányhivatal törvényességi felügyeletére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből nem következik az a kötelezettség, hogy az adott rendelet megalkotását követően valamennyi törvényességi problémát egyszerre kell a kormányhivatalnak az érintett önkormányzat elé tárnia. Természetesen a törvényesség helyreállításához fűződő jogbiztonsági érdekből következhet, hogy az első törvényességi felhívás lehetőleg térjen ki minden lényeges kérdésre az adott önkormányzati rendeletet illetően, de ilyen kötelezettség a hatályos szabályok szerint nem áll fenn. Megjegyzést érdemel, hogy valamely önkormányzati rendeleti rendelkezés más jogszabállyal ellentétessé válhat akkor is, ha nem az önkormányzati rendelet, hanem a magasabb szintű jogszabály módosul, s ezáltal megváltozik a szabályozási környezet. Ez is indokolhatja, hogy törvényességi felhívással később is élni lehessen.

[25] Minderre tekintettel a Kúria a kormányhivatal indítványában foglaltakat érdemben vizsgálta meg.

[26] Az Ör. 4/A. §-a értelmében: „A helyi építési szabályzat előírásaitól való egyedi eltérést – a kialakult adottságokra, a kedvezőbb településképi megjelenést eredményező telekalakítási és beépítési megoldásokra tekintettel – városi főépítész szakmai javaslata alapján a Képviselő-testület engedélyezhet. Az eltérés nem korlátozhatja a szomszédos telkek építési jogait.”

[27] Az érintett önkormányzat a Korm. rendelet 12. §-ára hivatkozik, mint felhatalmazó rendelkezésre. E szerint: „[a] helyi építési szabályzat – a kialakult állapotra, domborzati adottságokra tekintettel, a kedvezőbb településképi illeszkedés érdekében – lehetőséget adhat a szabályaitól való eltérésre. Ebben az esetben meg kell határozni az eltérés mértékét és alkalmazásának feltételeit, amely nem korlátozhatja a szomszédos telek építési jogát.”

[28] A Kúria megítélése szerint a Korm. rend fentebb idézett 12. §-a nem adott felhatalmazást az önkormányzatnak olyan tartalmú szabály megalkotására, amely a képviselő-testület esetenként meghozott egyedi döntései által teszi lehetővé az eltérést a helyi építési szabályzattól. A Korm. rendelet 12. §-a a helyi építési szabályzat normatív tartalmáról szól, arról, hogy magában a normában, az önkormányzati rendeletben lehet olyan, mindenki számára előre látható és kiszámítható szabályokat alkotni, amely rendelkezések eltérnek a helyi építési szabályzattól. A Korm. rendelet ennek garanciáját abban látja, hogy a normatív szabályozásnak ilyenkor tartalmaznia kell az eltérés mértékét és alkalmazásának feltételeit is. Az Ör. 4/A. §-ának alkalmazása ezen garanciákat teljes egészében nélkülözi.

[29] Nem fogadható el az az érv sem, hogy ugyan úgy a képviselő-testület dönt ezekben az egyedi eltérésekben, mint amelyik a helyi építési szabályzatot megalkotja. Önmagában az, hogy a jogalkotásra felhatalmazott szervezet ugyan az, mint aki az egyedi döntéseket hozza (az egyedi eltérést engedélyezi), nem releváns abban az összefüggésben, hogy a

szabályozásnak előre láthatónak, kiszámíthatónak kell lenni a norma címzettjei számára. Magának az eltérésnek is előre láthatónak kell lenni, erről szól a Korm. rendelet 12. §-a.

[30] A Kúria egyébként utal rá, hogy a jelenleg hatályos 4/A. § normaszövegét először beiktató Ör.Mód.1. megalkotását megelőzően az önkormányzat 194/2015. (IX. 24.) Kt. számon határozatot hozott, amelynek 2. pontja szerint „az önkormányzat az állami főépítész nyilatkozatában a helyi építési szabályzat előírásai alóli egyedi felmentés módját kifogásoló álláspontjával nem ért egyet”. Az érintett önkormányzat tehát már ekkor szembesült azzal a problémával, hogy az egyedi eltérési lehetőség nem jogszabályszerű. Az érintett önkormányzat a kifogás elutasításának indokolásaként pusztán arra hivatkozott, hogy „a vonatkozó 314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 12. § az egyedi eltérésre lehetőséget ad azzal, hogy az alkalmazás feltételeit, módját meg kell határozni. A tervezett 4/A. § szerint a rendeletről való egyedi eltérésről ugyanaz a testület dönt, mely a rendeletet megalkotta. Ez az eljárás módja a garancia arra, hogy az eltérés csak indokolt esetben legyen lehetséges. Egy, a rendeletben konkrétan megadott eltérési mérték esetén válhat a folyamat ellenőrizhetetlenné.”

[31] A Kúria megjegyzi, hogy – mint fentebb bemutatásra került – az Ör. 4/A. § egy egészen más döntéshozatali felhatalmazással ismétli meg a Korm. rendelet 12. §-át, ezáltal az önkormányzati szabályozás félrevezető párhuzamosságot teremt. Ezt a szabályozási technikát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 3. §-a eleve tiltja.

[32] A Kúria megállapította továbbá, hogy a kormányhivatal indítványában hivatkozott az Étv. tételes rendelkezéseire is. Megjelölte az Étv. 8. § (2) bekezdését. E szabály értelmében „[a] településfejlesztési koncepciót, az integrált településfejlesztési stratégiát és a településrendezési eszközöket a települési önkormányzat a településfejlesztési koncepció, az integrált településfejlesztési stratégia és a településrendezési eszközök elkészítéséről és elfogadásáról szóló kormányrendeletben foglaltak szerint a megállapításuk előtt véleményeztetni.”

[33] A kormányhivatal e szabályozás további elemeként jelölte meg a Korm. rendeletet, amelynek 28. § (4) bekezdése értelmében „[k]onceptió, stratégia, településrendezési eszköz, kézikönyv, településképi rendelet vagy azok módosítása véleményezési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadható el, kivéve ha a módosításra a magasabb szintű jogszabállyal ellentétes helyi önkormányzati előírás hatályon kívül helyezése miatt van szükség.”

[34] A településrendezési eszközök elfogadását megelőző véleményezési eljárás garanciális jellegére a Kúria már több döntésében rámutatott. A Kúria legutóbb a Köf.5027/2015/3. számú határozatában nyomatékosította, hogy törvényt sértő az a helyi építési szabályzat, amelynek elfogadását megelőzően a központi jogszabályokban előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása elmaradt, vagy nem a jogszabályokban meghatározott rendben történt [Indokolás (22)].

[35] Az Ör. 4/A. §-a által, abban a körben, amelyben a képviselő-testület egyedi eltérést engedélyez, teljes mértékben nélkülözi a jogszabályokban kötelezően előírt véleményeztetést. Maga az érintett önkormányzat a saját állásfoglalásában igazolja a véleményezés elmaradását ebben a körben, amikor úgy érvel, hogy az Ör. 4/A. §-a alapján meghozott döntés az Ör.-t – azaz a helyi építési szabályzatot – nem változtatja meg, ezért nem is szükséges véleményeztetési eljárás. A Kúria megítélése szerint az egyedi eltérés képviselő-testületi engedélyezése tartalmában a helyi szabályozás része (kell, hogy legyen) még akkor is, ha az nem jelenik meg a normaszövegben. A törvényességi problémát nem szünteti meg, sőt tetézi az, hogy a véleményezési eljárást nélkülöző döntés még nem is normában jelenik meg.

[36] Az Ör. 4/A. §-a tehát nemcsak a jogalkotáshoz, a jogszabályi minőséghez kapcsolódó garanciákat nélkülözi, hanem a helyi építés szabályozásához, mint speciális normához kapcsolódó, az Étv. 8. § (2) bekezdésből és a Korm. rendelet 28. § (4) bekezdésből fakadó követelményeket is, így a törvénysértés ezen az ágon is megállapítható.

[37] Az érintett önkormányzat hivatkozott még az OTÉK 111. § (2) bekezdésre. Az OTÉK e szabálya az OTÉK II–III. fejezetben meghatározott követelményeknél megengedőbb követelmények szabályozásának feltételeiről szól. Az OTÉK 111. § (2) bekezdése a normatív szabályozás részére teszi lehetővé a megengedőbb előírást, amikor úgy fogalmaz, hogy „településrendezési eszköz akkor állapíthat meg...” Az önkormányzati képviselő-testület egyedi felmentést adó döntése nem településrendezési eszköz. Így az Ör. 4/A. §-a megalkotására az OTÉK sem adott felhatalmazást az érintett önkormányzatnak.

[38] A Kúria megítélése szerint a vizsgált normaszöveg, és az indítványban felvetettek a jogállam lényegéhez tartozó alapvető kérdéseket is érintenek. A modern jogállamokban a közhatalom legfontosabb jogosítványa a jogalkotás. A jogalkotó hatalom kereteit az alkotmányok jelöli ki, benne a normahierarchiából eredő követelményekkel. A jogalkotás normatív szabályokat közvetít valamennyi címzett számára (egyaránt, ugyan olyan feltételeket). A helyi közösség életére vonatkozó fontos dokumentum a helyi építési szabályzat, amelynek normatív előírásaiból az érintettek előre megismerhetik építési jogaikat, kötelezettségeiket. Amennyiben az önkormányzati jogalkotó olyan szabályokat alkot, amelyek között a rendelkezéseitől való eltérésre egyedi döntés útján van lehetőség, úgy egyszerűen megtörik a szabályozás normativitása, megtörik az a rend, amely a jogalkotás (a „törvények uralma”) lényegét adja már évszázadok óta. A közhatalom-gyakorlás ilyen formájára nincs alkotmányos felhatalmazása egyik jogalkotó szervnek sem.

[39] A fentiek alapján a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az Ör. 4/A. §-a törvénysértő, ütközik a Jat., az Étv. és Korm. rendelet fentebb felhívott rendelkezéseivel, ezért azt a Bszi. 55. § (2) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette.

A döntés elvi tartalma:

[40] A kormányhivatal egy adott önkormányzati rendelettel (rendekezéssel) szemben – más-más problémák alapján – többször is élhet törvényességi felhívással.

[41] Helyi építési szabályzatban nem adható az önkormányzati képviselő-testületnek olyan felhatalmazás, hogy a normatív szabályok alól egyedi döntésekkel előre nem meghatározott eltéréseket engedélyezhet.

Alkalmazott jogszabályok

[42] 1997. évi LXXVIII. törvény 8. § (2) bekezdése;
2010. évi CXXX. törvény 3. §-a;
314/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 28. § (4) bekezdése

Záró rész

[43] A Magyar Közlönyben és az önkormányzati rendelettel azonos módon való közzététel elrendelésére a Bszi. 55. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján került sor.

[44] A döntés elleni jogorvoslatot a Bszi. 49. §-a zárja ki.

Budapest, 2017. február 14.

Dr. Kozma György s.k. a tanács elnöke; Dr. Balogh Zsolt s.k. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő